

Régi és új álmok

(BEVEZETŐ AZ ÁLOM-CIKLUSHOZ)

*Régen iszonyú rémálmok nyugöztek:
megásatták elébb a síromat,
majd csontfogóval, s lassú tűzön kínoztak . . .
Trapézról trapéznra fönt . . . s a kötél szakadt.*

*Könyveim közé becsempésztek revolvert,
s azt megtalálták . . . Vissza sose hoztak.*

*Emberevő hangyák vettek körül este,
s rám, lekötöttre, száz éhes állkapocs tört.
Kedvesem nyakát egy ördögmegszállt elnyeste,
kit elébb megmentettem a lincseléstől.*

*Hanem ma már szelídebbeket álmodom:
holt apámmal levéltárban találkozom:
épp a magyarok messze múltját kutatja,
mert ameddig nyúlik egy nép emlékezete,
addig az élete . . . S e pillanatba'
bőrsátras konflison Krúdy jött érte a múltból,
s szívárvány spirálon szállnak az ég felé,
s körötte fenn szikrás hintók kocsiznak,
s homlokuk eléri az isteneket . . .*

*Csak hát az elmém mind jobban kiszikkad.
Szalagházban lakom, s a kapuszámot felejttem.
Ottlenn bolyongok jeges orkán-delejtben,
míg megfagyok . . . S a számot csak nem tudom.*

*Végül megyek egy sosem fogyó úton
vakító hómezőn . . . a nevemet elejttem.
Scott kapitány járt itt valaha,
de már nincs lábnyoma.
Sosem szikrázott így csillagokkal az ég.
Cirpelték a csillagok: „Ha éned feleded,
testvér, a csillagsátor felett,
kell, hogy egy szerető Atya lakjék.”*

Tűnődés

*A halálban
az örökkévalóság és a pillanat
egy hosszúság lesz.
Az örökkévalóságban minden megmarad,
csak az idő tűnik el.
Aki nagyon öreg, már erre készülődik,
mint ősszel a szárnyát lengető madár:
mindenre emlékezik, de arra már nem,
hogy tegnap történt, vagy egy éve,
vagy gyermekkorában . . .
Így úszik bele észrevétlen
az Istennel átszőtt végtelenbe.
Jutalma, hogy átéli örökre,
mi életében szép volt:
kedvese mind vele időz,
de bűne is — ez a büntetése . . .*

KISS DÉNES

Mohács sírkertjében

*Mohács Moháccsal nem vigasztal
Ne menj hazám Segesvárra!
Kopjafa-testőrség marasztalj
országos föltámadásra*

*Virágdal madárszíneződés
kaszamező égbevágva —
Csontig fájdul minden lépés
Föld alól dúl a dalárda*